

Mikaela Wilkinsová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v USA.

„Já Boží dítě jsem,“ zpíval Cameron s ostatními dětmi z Primárek. „Cameron špatně slyšel, ale moc rád zpíval. A brzy měli zpívat na vystoupení Primárek. Zbýval už jenom měsíc!

Když dozpívali, sestra Jonesová pro ně měla oznámení. „Naše pianistka Primárek se brzy odstěhuje. Rádi bychom, aby na vystoupení Primárek zahráli na piano někteří z vás. Chtěl by někdo z vás zahrát jednu nebo dvě písničky?“

Pianista CAMERON

Cameron se nikdy hrát neučil, ale chtěl pomoci.

Cameron se přihlásil. Chtěl s vystoupením pomoci.

Sestra Jonesová si zapisovala jména dětí, které chtěly pomoci. „Emma. Ben. A Cameron! Nevěděla jsem, že umíš hrát.“ Usmála se.

Cameron se nikdy hrát neučil, ale rád vymýšlel písničky na pianu u babičky doma.

„Zatím mi to moc nejde,“ řekl. „Ale myslím, že to zvládnou, když budu cvičit!“

„Děkuji, že jsi ochotný sloužit,“ řekla sestra Jonesová. Každému z dětí zadala na hraní dvě písničky.

Cameronovi se chtělo skákat radostí. Vždy se chtěl naučit hrát a teď má příležitost!

„Vypadáš nadšeně! Stalo se v Primárkách něco?“ zeptala se maminka, když po shromáždění nastoupili do auta.

Cameron se usmál. „Na vystoupení Primárek budu hrát na piano!“

„Líbí se mi, že chceš pomáhat,“ řekla maminka. „Ale neumíš hrát na piano dostatečně dobře, abys to zvládl.“

Cameron se napřimil. „Můžu se to naučit. Budu hodně cvičit! Můžu používat babiččino piano.“

„Tak to abychom co nejdříve začali!“ řekla maminka.

Maminka pomohla Cameronovi najít učitele hry na piano. Učitel mu ukázal jednoduché způsoby, jak zahrát písničky. „Tak rád se dívám na chrám“ a „Církev Ježíše Krista“.

Cameron cvičil u babičky doma tak často, jak jen mohl. Každý řádek písničky cvičil znovu a znovu. Dělal spoustu chyb, ale nepřestával se snažit a trénovat. Konečně uměl zahrát obě písničky.

Brzy nastal čas vystoupení Primárek. „Jak ti je?“ zeptala se maminka.

Cameron si přitiskl noty k hrudi. „Jsem nervózní. Ale zároveň se těším.“

Když přišel na řadu, trochu se mu trásly ruce. *Nebeský Otče, pomoz mi prosím*, pomodlil se v duchu. Zhluboka se nadechl. Poté zahrál, jak nejlépe dovedl. Ostatní děti zpívaly.

Cameron se na konci písničky usmíval. Bavilo ho to!

Věděl, že mu Duch Svatý pomáhá.

Cameron se po odehrání první písničky cítil jistější. Začal hrát druhou písničku. Prsty pohyboval po klávesách přesně tak, jak to cvičil.

Byla to Cameronova oblíbená písnička. Zatímco hrál, přemýšlel nad jejími slovy. „Já věřím, že Ježíš je Spasitel, a chválu Mu vzdám.“ Cameron usilovně pracoval, aby se naučil písničky na vystoupení.

Jakou dovednost byste si rádi osvojili vy?

Možná že hraní na piano je jeden způsob, jak se můžu dělit o svědectví, pomyslel si.

Maminka po vystoupení Camerona pevně objala. „Jaké to bylo?“ zeptala se.

„Na začátku jsem byl nervózní, ale užil jsem si to!“ odpověděl Cameron. Chtěl dál cvičit a naučit se ještě více písniček. ●